

2005. március 9., szerda

P6_TA(2005)0068

A Petíciós Bizottság tanácskozásai (2003–2004)**Az Európai Parlament állásfoglalása a Petíciós Bizottság 2003–2004-es parlamenti évi tanácskozásairól (2004/2090(INI))***Az Európai Parlament,*

- tekintettel korábbi, a Petíciós Bizottság tanácskozásaira vonatkozó állásfoglalására,
 - tekintettel a petíciós jog megerősítéséről szóló, 1989. április 12-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 21. és 194. cikkére,
 - tekintettel az európai ombudsman 2003. évre vonatkozó éves jelentésére,
 - tekintettel az eljárási szabályzat 45. cikkére és 192. cikkének (6) bekezdésére,
 - tekintettel a Petíciós Bizottság jelentésére (A6-0040/2005),
- A. mivel a petíciós jog olyan alapvető jog, amely elválaszthatatlanul kapcsolódik az európai uniós polgársághoz,
- B. mivel a petíciós jog 1992 óta rögzítve van az EU-Szerződésben és az Európai Parlament által 2005. január 12-én jóváhagyott ⁽²⁾, az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés (II-104. cikke) megerősíti azt,
- C. mivel a petíció Európai Parlamenthez való benyújtásának joga és a panasz európai ombudsmannál való előterjesztésének joga lényeges példái az európai polgárok rendelkezésére álló alapvető eszközöknek, amelyek lehetővé teszik számukra a közvetlen demokráciához kapcsolódó jogaik gyakorlását,
- D. mivel a beérkezett petíciók minősége és növekvő száma azt jelzi, hogy az Európai Unió területén lakóhellyel rendelkező polgárok ezt a jogot arra használják, hogy tevékenyen részt vegyenek az Európai Unió számára lényeges ügyekben, és ez tény arra kötelezi az Európai Parlamentet, hogy hatékonyan, átláthatóan és gyorsan vizsgálja meg a petíciókat,
- E. mivel az Európai Parlament a petíciókat mindig is olyan eszköznek tekintette, amely az EU polgárainak aggodalmaira adott válaszként politikai ellenőrzési hatásköre gyakorlásának lehetőségét erősíti meg, különös tekintettel az európai jog elleni esetleges súlyos jogsértésekre, illetve jogaik – mind alapvető jogaik, mind alapjogaik – megsértésére,
- F. mivel az európai polgárok nemcsak az intézmények munkája közötti nagyobb összhangot követelik, hanem nagyobb átláthatóságot és egyértelműséget is az európai intézmények hatásköre tekintetében, egyrészt különösen a Parlament, a Bizottság, a Tanács, az európai ombudsman és a szakosodott ügynökségek, másrészt a tagállamok hatóságai között, beleértve a petíciós bizottságokat és ombudsmáni szolgálatokat a nemzeti és regionális parlamentekben, amelyek mind nagy jelentőséggel bírnak, tekintve hogy az európai polgárok törvényes jogainak gyakorlásához nyújtanak megfelelő segítséget,
- G. mivel az Európai Parlament, amelynek az EK-Szerződés Nizzai Szerződéssel által bevezetett 230. cikke módosítását követően joga van keresetet indítani a Bíróságnál a Tanácsra és a Bizottságra vonatkozó feltételekkel megegyező feltételek szerint, azaz attól függetlenül, hogy előjogait érintik-e vagy sem, arra törekszik, hogy tovább erősítse a rendelkezésére álló jogi és politikai eszközöket, ami lehetővé teszi számára, hogy hatékonyabban reagálhasson a polgárok jogos aggodalmaira,
- H. mivel az Európai Parlamentnek mint az európai polgárok által közvetlenül választott európai szintű képviseleti szervnek különös kötelessége és kiváltsága egyben, hogy megvédje az állampolgárok jogait; mivel a Parlamentnek ugyanakkor szüksége van a Bizottságnak mint a szerződések őrének segítségére és lojális együttműködésére olyan problémák megoldásában, amelyek a polgárokat arra készítették, hogy tőle kérjenek segítséget,

⁽¹⁾ HL C 120., 1989.5.16., 51. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0004.

2005. március 9., szerda

1. mivel a tagállamok és az Európai Unió Tanácsa soros elnökségének külön kötelessége annak biztosítása az európai polgárok számára, hogy az európai intézmények jogalkotási hatásköre révén alkotott jogszabályokat a nemzeti, regionális és helyi igazgatásban – beleértve a hatáskörükbe tartozó ügynökségeket is – tiszteletben tartásák, és megfelelően alkalmazzák,
 1. megerősíti, hogy a Petíciós Bizottság az Európai Parlamenten belül az egyik legfontosabb szerv azon szervek közül, amelyek a közösségi intézmények, valamint a nemzeti, regionális, helyi hatóságok, illetve társadalmi funkciókat ellátó hatóságok feletti parlamenti ellenőrzés gyakorlását szolgálják, és ezáltal javítja az Európai Unió európai polgárokkal kapcsolatos intézkedéseinek átláthatóságát és elősegíti azok tudatosulását;
 2. megállapítja, hogy a petíciók nagyon hasznos képet adnak arról, hogy az egyes polgárok mennyiben vélik úgy, hogy elvárásaik teljesülnek egy olyan Európai Unió tekintetében, amelytől magukat személy szerint gyakran távol, elidegenedve és nem megfelelő bánásmódban részesítve érzik;
 3. hangsúlyozza, hogy a petíciós eljárás által az Európai Parlament fel tudja mérni, és amennyiben szükséges, nyilvánosságra tudja hozni a politikai célkitűzések pontosságának hiányát, a joghézagokat, a politikák gyakorlati végrehajtásában felmerülő problémákat, továbbá az Európai Uniót bármely módon érintő egyéb hiányosságokat, illetve a tagállamok által esetlegesen elkövetett jogsértéseket;
 4. kiemeli a Bizottság petíciók vizsgálatában játszott konstruktív szerepét, és elengedhetetlennek tartja a Bizottsággal való együttműködést; felhívja a Bizottságot, hogy a közösségi jog alkalmazásáról szóló éves jelentésében ismertesse azokat az ügyeket, amelyek esetében a Szerződés megsértése miatti eljárást azt követően kezdeményezték, hogy a Parlament közbenjárt az európai polgárok által benyújtott petíciók alapján;
 5. kéri, hogy a Petíciós Bizottság munkájáról, valamint az európai ombudsman tevékenységéről szóló éves jelentésről a plenáris ülésen történő éves vita és szavazás egy időpontra essen a Bizottságnak a közösségi jog alkalmazásáról szóló éves jelentésével kapcsolatos vita időpontjával;
 6. üdvözlí a tényt, hogy az Unió különböző tagállamaiba, illetve régióiba küldendő küldöttségekre vonatkozó kezdeményezés, amelyek célja a petíciók benyújtói által felvetett problémák helyszíni vizsgálata, az érintett közösségek álláspontjának megismerése, valamint az illetékes hatóságok és a média figyelmének felkeltése volt, hozzájárult a problémákra történő hatékonyabb összpontosításhoz és a petíciók benyújtóit sok esetben segítette;
 7. hangsúlyozza azon szándékát, hogy hatékonyabban alkalmazza az eljárási szabályzat 192. cikkének (2) bekezdését, amely lehetővé teszi az érintett bizottság számára, hogy jelentést dolgozzon ki, vagy egyéb módon kifejezze véleményét már elfogadhatónak nyilvánított petíciókkal kapcsolatban;
 8. emlékeztet arra, hogy egyértelmű hatásköröket és feladatokat kell a Bizottságra a Tanácsra és a tagállamokra, illetve egyéb, az európai uniós jogszabályok alkalmazásáért felelős hatóságokra ruházni, mint ahogy azt a Petíciós Bizottság által az Európa jövőjével foglalkozó Konvent elnökéhez előterjesztett munkadokumentum ⁽¹⁾ is jelzi;
 9. hangsúlyozza, hogy a petíciós jog új alkotmány általi megerősítéséből adódóan a valamennyi közösségi intézményre és tagállamra vonatkozó közös magatartási szabályokat az európai ombudsman által kidolgozott és az Európai Parlament által jóváhagyott, helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzattal összhangban kell megállapítani;
 10. hangsúlyozza, hogy a Tanács vagy a tagállam kormánya képviselője jelenlétének a petíciók elbírálása során a Petíciós Bizottság ülésein rendszeresnek kellene lennie, különösen amikor a petíció jogi kérdéseket és az Európai Unió olyan céljait érinti, amelyek szoros kapcsolatban állnak az érintett tagállam nemzeti jogával vagy az érintett tagállam számára politikailag érzékeny kérdésekkel, és köszönetet mond a tagállamoknak ezért a részvételért, ugyanakkor ragaszkodik hozzá, hogy a Tanács soros elnöksége vizsgálja meg, hogyan tudná javítani részvételét a Petíciós Bizottság tevékenységében, adott esetben egy vezető tisztviselő kinevezésével a petíciókkal kapcsolatos ügyek koordinálására;
 11. kéri, hogy a Tanács állapítson meg három hónapos határidőt a tagállamok valamennyi minisztériuma és szerve számára a Petíciós Bizottság és a petíció benyújtója vagy benyújtói részére történő részletes válaszadásra, illetve hogy azt követően havi rendszerességgel nyilatkozzanak a késedelem okairól,

⁽¹⁾ Az Európa jövőjével foglalkozó Konvent elnökéhez előterjesztett munkadokumentum. Előadó: Proinsias De Rossa (PE 318.508/def).

2005. március 9., szerda

12. úgy véli, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2003. december 16-án jóváhagyott jobb jogalkotásról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ következtetéseiben a Tanács elnöksége által vállalt kötelezettség biztosítja majd a Tanács megfelelő szintű jelenlétét az Európai Parlament bizottságaiban;
13. emlékeztet arra, hogy a tíz tagállammal történő bővítés megköveteli az illetékes bizottságtól, hogy növelje kapacitását nyelvi, jogi, valamint politikai értelemben egyaránt, továbbá hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a bizottság titkárságát tovább erősítsék és alakítsák, annak érdekében hogy sürgősen meg tudjon felelni az új feltételeknek, mivel szolgáltatainak minden európai uniós polgár számára rendelkezésre kell állniuk; hangsúlyozza, hogy jelenleg zajlik azon általános következtetések megfogalmazása, amelyek célja a Petíciós Bizottság munkájának javítása a 2004-2005-re vonatkozó jelentéshez, és ezeket a következtetéseket csatolni fogják a jelentéshez;
14. megjegyzi, hogy a Nizzai Szerződés óta az Európai Parlamentnek joga van más közösségi intézmények ellen keresetet indítania a Bíróságnál hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, az EK-Szerződés vagy annak alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése, illetve hatáskörrel való visszaélés miatt, attól függetlenül, hogy az a Parlament előjogait érinti-e vagy sem;
15. úgy véli, hogy a Parlament jogosan élne az EK-Szerződés 230. cikkében foglalt lehetőséggel, amennyiben ez a közösségi jog valamely petíció vizsgálata folyamán feltárt súlyos megsértésének felszámolásához szükséges lenne, és amennyiben a Parlament és a Bizottság értelmezése között a megoldásra tett erőfeszítések ellenére jelentős különbségek állnak fenn arra vonatkozóan, hogy a közösségi jog milyen intézkedést kíván meg a vizsgált ügyben az állampolgárok jogainak védelme érdekében;
16. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az Európai Parlamenttel kötött 1989-es intézményközi megállapodást azzal a céllal, hogy hatékonyabb jogérvényesítési eszközt biztosítsanak a petíciók benyújtóinak, továbbá egyértelmű és egységes keretet állapítsanak meg az intézmények közötti lényegi együttműködéshez ezen a területen;
17. úgy véli, hogy állandó munkacsoportot kell létrehozni az Európai Parlamenthez benyújtott petíciók elbírálásának javítása és folyamatos nyomon követése érdekében;
18. üdvözli a SOLVIT-rendszer – a magánszemélyeket és vállalatokat a belső piaccal összefüggő problémáik megoldásában segítő, nem hivatalos eszköz – létrehozását és ösztönzi tagállamokat arra, hogy erősítsék meg ezt az integrált együttműködési rendszert annak érdekében, hogy a SOLVIT nagyobb mértékben működőképes legyen;
19. sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza a már értékelhető eredményeket produkáló erőfeszítéseit azon belső eljárásainak ésszerűsítése és gyorsítása érdekében, amelyek a válaszadást szolgálják a Petíciós Bizottság petíciókra vonatkozó információval kapcsolatos megkereséseire;
20. üdvözli az új, petíciók kezelésére szolgáló szoftverrendszer küszöbön álló bevezetését, és kéri, hogy sürgősen fontolják meg a megfelelő emberi erőforrások biztosítását, hogy lehetővé váljon az új rendszerbe a gyors adatbevitel, hogy az a lehető legrövidebb időn belül teljes mértékben működőképes legyen;
21. felkéri a Bizottságot, hogy állapítson meg három hónapos határidőt a Petíciós Bizottság és a petíció benyújtója vagy benyújtói számára történő részletes válaszadásra, illetve hogy azt követően havi rendszerességgel nyilatkozzanak a késedelem okairól;
22. megjegyzi, hogy a petíciók rávilágítottak az európai uniós politikák egyes polgárok életére gyakorolt hatására, és ez elkerülhetetlenné teszi a beérkezett petíciók összes vizsgálati és elbírálási eljárásainak hatékonyságát és átláthatóságát javító legjobb megoldások végiggondolását, figyelembe véve, hogy összehasonlítva a Bizottság panaszjárásával a petíciós eljárás már most is a polgárok aggodalmainak megoldását szolgáló, valóban nyilvános módszernek tekinthető;

(¹) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2005. március 9., szerda

23. elismeri, hogy a Petíciós Bizottság munkája sok szempontból különbözik a többi parlamenti bizottságtól, mivel számos ügyben önállóan jár el külső tanácsadás és az állampolgárok hozzájárulása alapján, valamint számos ügyben az elnök vagy a plenáris ülés fordul hozzá, és gyakran dönt a plenáris ülés vagy az Európai Parlament többi szervének utólagos hozzájárulása nélkül; úgy véli, hogy ez olyan eljárásokat tesz szükségessé, amelyek szükségszerűen eltérnek az Európai Parlament többi bizottságának eljárásaitól, azonban nem tesznek különös rendelkezéseket szükségessé az eljárási szabályzatban, mindamelllett alaposabb iránymutatás volna szükséges a bizottságon belül annak biztosítására, hogy munkája folyamatos és eredményei következetesek legyenek, valamint hogy hatását ellenőrizni lehessen;

24. felhív a megfelelő intézkedések megtételére, amelyek az új tagállamok polgárai számára biztosítják azon joguk tudatosulását, hogy az EK-Szerződés 194. cikke szerint, a Parlamenthez a Közösség tevékenységi területére tartozó és őket közvetlenül érintő ügyekben a petíciót nyújtsanak be, valamint hogy az EK-Szerződés 195. cikke szerint, az európai uniós intézményekben vagy szervezetekben felmerülő hivatali visszasság esetén az ombudsmannál panaszt terjesszenek elő;

25. felhívja a tagállamok parlamentjeit, hogy amennyiben még nem tették meg, a közösségi intézményekkel folytatott párbeszéd ésszerűsítése érdekében hozzanak létre nemzeti petíciós bizottságokat, amelyek szükség esetén együttműködnek az Európai Parlament Petíciós Bizottságával, illetve egyszersmind biztosítják az uniós polgárok jogainak átfogóbb bíróságon kívüli demokratikus védelmét;

26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és Petíciós Bizottsága jelentését a Tanácsnak, a Bizottságnak, az európai ombudsmannak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, petíciós bizottságainak, valamint ombudsmanjainak, valamint a hasonló illetékes szervezeteknek.

P6_TA(2005)0069

A Lisszaboni Stratégia félidős felülvizsgálata

Az Európai Parlament állásfoglalása a Lisszaboni Stratégia félidős felülvizgálatáról

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkére,

1. határozottan úgy véli, hogy az Európai Unió a fenntartható fejlődés globális célkitűzésével összefüggésben a gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődés szempontjából iránymutatóként szolgálhat a világon; újra megerősíti a lisszaboni és göteborgi Európai Tanács által kitűzött azon stratégiai célok érvényességét, amelyek a foglalkoztatás, a gazdasági reform és a versenyképesség megerősítésére, valamint a belső piac, a társadalmi kohézió és a környezetvédelem – mint a fenntartható növekedés-orientált gazdaság motorjai – megvalósítására irányulnak; továbbá úgy véli, hogy a Lisszaboni Stratégia az EU legfőbb prioritása kell, hogy legyen a következő öt évben;

2. megerősíti elkötelezettségét a Lisszaboni Stratégia iránt és a Stratégia azon elképzelése iránt, hogy dinamikus gazdaság és egy magasabb életszínvonalú, fejlettebb társadalom jöjjön létre, valamint fokozódjon a növekedés és a foglalkoztatás, ezáltal teremtve meg a társadalmi kohézió és a környezetvédelmi politika keretét; úgy véli, hogy a fenntartható növekedés és foglalkoztatás Európa legsürgetőbb célja, amely a társadalmi és környezeti fejlődés alapjául szolgál; meg van győződve arról, hogy a jól megtervezett szociális és környezeti politikák Európa gazdasági teljesítménye megerősítésének kulcsfontosságú elemeit képezik;

3. elismeri, hogy miközben az áruk szabad mozgása már jól működik, a belső piac még messze van a teljes megvalósulástól, és hogy ezért nagyobb erőfeszítéseket kell tenni a belső piac teljessé tétele érdekében;

4. úgy ítéli meg, hogy a lisszaboni menetrend sikere megköveteli, hogy a tagállamok vigyék véghez az európai társadalmi modell megőrzéséhez szükséges strukturális reformokat; úgy ítéli meg, hogy növekedésbarát makrogazdasági keretre is szüksége van, és hogy ezen keretnek ötvöznie kell a stabilitást a lisszaboni célokba történő beruházással kapcsolatos ösztönzőkkel;